

tænkning, og at det var rigtigst at udsætte denne Sags videre Behandling, indtil Kommunalbestyrelsens Betænkning forelå. Naar det ærede Medlem, om hvis Stilling udenfor Salen jeg ikke har Lov til at udtale mig, kunde indestaa for, at denne Betænkning snart vilde komme, saa vilde jeg endda ikke finde det saa fatligt at oppebi den, men jeg skal, da det hænger sammen med denne Sags Behandling, gjøre en lille Meddelelse. I Kjøbenhavns Magistrats Skrivelse til Borgerrepræsentanterne af 24de August 1864 omtales Nødvendigheden af en Omordning af Skattesystemet i Kjøbenhavn i det Hele, og 8 Maanedere derefter — det var længe, før der kom et Svar paa denne Skrivelse — under 20de Marts 1865 blev der i det nævnte Dilemma, for at tage Uusikkertigheden af en Omordning af Skatteforholdene i Kjøbenhavn under Droveielse nedsat en Kommission. Denne Kommission har nu siddet i næsten 7 Aar, men man har slet ikke hørt Noget fra den. Jeg vil derfor tillade mig her paa Thinget at lyse efter den, om den skulde findes. Eller maaffe dens Medlemmer skulde være salig afgangne? Jeg siger ikke dette for paa nogen mulig Maade — og jeg beder de Herrer bemærke dette — deri at lægge en Formodning om, at den æfede Erklæring fra Kommunalstyrelsen ikke skulde indløbe her til inden et rimeligt Tidsløb, at Kommunalstyrelsen skulde dø forinden. Det gaar jo nemlig med Kommunalstyrelser, i Modsetning til Kommissioner, som det gaar med kronede Hoveder, — de dø vel, men leve dog altid — jeg havde nær sagt: desværre!

C. B. Nimestad: Med Hensyn til hvad der blev yttret af det ærede Medlem for Bornholm (Rosod), skal jeg kun gjøre et Par saa og smaa Bemærkninger. Naar jeg før sagde, at det gjorde mig ondt, at det ærede Medlem havde modtaget vort Forslag saaledes, som han har gjort, mente jeg virkelig ikke dette for min Persons Skyld, men for Sagens Skyld, thi der kan jo ikke være Tale om, at jeg skulde faae ondt af Noget, der kommer fra det ærede Medlem. Det blev bebrejdet mig, at jeg har tillagt det ærede Medlem ringe Sagkundskab,

og det ærede Medlem talte Meget derom. Jeg har aldrig fundet paa at tale om, at Mænd her eller andetsteds havde større eller mindre Sagkundskab, undtagen netop naar de talte om en Sag, som de frivillig gjorde til Gjenstand for deres Dmtale, og i saa Tilfælde tror jeg, man er berettiget til at fordrø, at Bedkommende kjender den Sag, han taler om. Naar man altsaa paaviser, at der er Mangel paa Sagkundskab ved saadan Leilighed, har den Bedkommende ikke Lov til deklamerede at sige: Gudbevares, man kan ikke have al mulig Sagkundskab; det ærede Medlem har nu saamange Kundskaber, lad mig derfor beholde de saa, jeg har! Det er iøvrigt mærkværdigt, at det ærede Medlem netop bebrejdede mig, at jeg havde paavist en saadan Mangel paa Sagkundskab hos ham, thi der er jo saamange Andre, som tidt have savnet en saadan Kundskab hos det ærede Medlem. — Hvad angaar de 8 Gladealen, hvorefter der er Tale, sagde det ærede Medlem, at det var underligt, at jeg ikke mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) rettede en Bebrejdelse af samme Natur som den, jeg i den Anledning rettede imod ham. Jeg skal dertil kun svare, at jeg kalder Thinget til Bidne paa den forffjellige Tone, hvori den vedkommende Indvending blev bragt frem fra de to ærede Medlemmers Side, og jeg skal da spørge, om ikke denne Forffjellighed i Tone og Gebærder var tilstrækkelig til at motivere, at jeg talte paa een Maade til den ene og paa en anden Maade til den anden af de to ærede Herrer.

Berg: Der er ved denne Sag reist Spørgsmaal om Bygningsafgiften overhovedet, ja, man har endogsaa hørt fra et æret Medlem, at han vilde have Bygningsafgiften helt bort. Jeg tror, at han kunde finde Tilhold i denne Betragtning, naar han med det Samme kunde fortælle os, hvorledes vi kunde undvære denne Skat; men iøvrigt tror jeg, at der mod disse Udtalelser om Bygningsafgiftens Urimelighed og Ubillighed som Skat burde nedlægges berettigede Subsigelser. Denne Afgift er jo Kjøbenhavns og Kjøbstædernes Bidrag til Statens direkte Skatter, og sam-